

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/158/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203791
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615203791.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. B. XXX, B., proti odporcovi: I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. B. XXX, B., o vydanie vecí, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8C/159/2015-60 zo dňa 18. decembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobný návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby odporcovi bola uložená povinnosť vydať mu traktor značky ZETOR typu 8011, dvojkolový lis značky K442/1, štvorradičný pluh a 2 ks rozmetadiel maštalného hnoja RUR 5, ktoré bližšie špecifikoval v podanom žalobnom návrhu. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že odporca počas konania vydal navrhovateľovi traktor, dvojkolový lis a štvorradičný pluh. Naďalej zostalo medzi účastníkmi sporné, či je odporca povinný vydať navrhovateľovi aj 2 ks rozmetadiel maštalného hnoja. Okresný súd konštatoval, že navrhovateľ tieto rozmetadlá nevedel bližšie identifikovať, pretože neboli označené žiadnym výrobným, evidenčným číslom, nebolo možné určiť farbu, ktorou by sa prípadne dali individualizovať. Zároveň však uviedol, že napriek tomu nemohol odoprieť navrhovateľovi poskytnutie súdnej ochrany. Navrhovateľ však neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho vlastníckeho práva k týmto hnuiteľným veciam, prípadne oprávnenia mať tieto veci u seba. Tvrdil, že je právnym nástupcom pôvodných vlastníkov týchto hnuiteľných vecí, a to Q. P. a U. P., ktorým boli vydané v rámci reštitučného konania. Z pripojených dedičských rozhodnutí však nemal preukázané, že by navrhovateľ tieto veci zdedil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že veci, ktoré mu boli počas konania vydané sú v nefunkčnom a nepojazdnom stave, napriek tomu, že v čase pred ich odcudzením odporcom boli plne funkčné. Špecifikoval, ktoré súčasti týchto hnuiteľných vecí chýbajú, čím sa ich hodnota znižuje. Ďalej namietal, že pri predbežnom pojednávaní dňa 18.12.2015 sudkyňa prečítala doklad o vrátení DPH týkajúci sa vrátenia dvoch kusov rozmetadiel maštalného hnoja z JRD Važec, avšak tieto rozmetadlá vôbec nebrala do úvahy.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľ v podanom odvolaní nerozporuje skutkové zistenia okresného súdu, že časť huteľných vecí, ktorých vydania sa podaným žalobným návrhom domáhal, mu bola odporcom skutočne vydaná, a to traktor, lis a pluh. Poukazuje na stav vydávaných vecí, ktorý nezodpovedá ich stavu v čase, kedy sa dostali do dispozície odporcu. Uvedené námietky však z hľadiska uplatneného nároku nie sú právne významné. Navrhovateľ sa domáhal vydania huteľných vecí, o ktorých tvrdil, že sú jeho vlastníctvom. Tie mu aj vydané boli. Ak však boli vydané v stave, pre ktorý už nemôžu byť používané na určený účel, nároky v súvislosti s vydaním takejto „nespôsobilých“ vecí neboli predmetom konania, takže o nich ani súd nemohol rozhodovať.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na vrátenie rozmetadiel maštalného hnoja, okresný súd dospel k správne záveru, že navrhovateľ existenciu vlastníckeho práva k týmto huteľným veciam v konaní nepreukázal. Doklad o vrátení DPH, na ktorý navrhovateľ poukazuje, nie je dôkazom o jeho vlastníckom práve. Naopak nasvedčuje záveru okresného súdu, že tieto rozmetadlá maštalného hnoja boli vydané ako časť majetkového podielu Poľnohospodárskym družstvom Važec, právnym predchodcom navrhovateľa, a to U. P. a Q. P.. Navrhovateľ v podanom žalobnom návrhu tvrdil, že tieto rozmetadlá na základe rozhodnutia Poľnohospodárskeho družstva Važec v roku 1995 získala jeho matka U. P., ktorá mu ich darovala. Uvedený titul nadobudnutia - darovanie však preukázaný nebol. Okresný súd preto správne žalobný návrh aj v tejto časti zamietol.

Krajský súd v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. preskúmaval aj správnosť postupu okresného súdu v konaní, ktoré predchádzalo súdne rozhodnutiu. Zistil, že okresný súd ustanovil navrhovateľovi opatrovníka Obec Važec, a to uznesením č. k. 8C/159/2015-43 zo dňa 02.12.2015 s odôvodnením, že zo správy ošetrojúcej lekárky navrhovateľa MUDr. G. O. zo dňa 20.11.2015 vyplynulo, že navrhovateľ pravdepodobne trpí duševným ochorením, pričom v období od 11.12.2009 do 11.02.2011 bol niekoľkokrát vyšetrovaný v jej súkromnej psychiatrickej ambulancii a bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v Liptovskom Mikuláši od 23.08.2010 do 06.09.2010 a od 25.08.2011 do 05.09.2011. Predmetné uznesenie bolo doručené ustanovenému opatrovníkovi dňa 07.12.2015, ktorý proti nemu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

V čase, keď uznesenie o ustanovení opatrovníka nebolo právoplatné, okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18.12.2015, na ktorý boli predvolaní navrhovateľ, odporca, opatrovník odporcu. Okresný súd vec prejednal priamo s navrhovateľom a vo veci vydal napadnutý rozsudok.

Z obsahu spisu mal krajský súd preukázané, že odporca na pojednávaní konanom dňa 28.10.2015 žiadal, aby bol preskúmaný zdravotný stav navrhovateľa, ktorý sa liečil u MUDr. O., psychiatricky s tým, že uviedol, že si myslí, že nie je celkom psychicky v poriadku. Rovnako navrhovateľ na tomto pojednávaní uviedol, že treba vyšetriť aj „syna“ (odporcu), že je chorý. Okresný súd žiadal MUDr. G. O., aby mu oznámila, či je navrhovateľ liečený v jej ambulancii, či trpí duševným ochorením trvalého alebo prechodného rázu a či mu táto skutočnosť bráni chápať zmysel súdneho konania, vnímať a vyhodnocovať súvislosti spojené so súdnym konaním a v plnom rozsahu práv a povinností samostatne pred súdom konať. MUDr. O. vo svojej správe zo dňa 09.11.2015 (č. I. 40) uviedla, že k súčasnému psychickému stavu navrhovateľa sa vyjadriť nevie. Na opätovnú výzvu okresného súdu, aby uviedla, v ktorom období bol navrhovateľ liečený v ambulancii a či trpí duševným ochorením, v správe zo dňa 20.11.2015 (č. I. 42) uviedla že počas obdobia hospitalizácie navrhovateľa jeho stav nebol jednoznačne diagnosticky uzavretý a je pravdepodobné, že trpí duševným ochorením.

Krajský súd dospel k záveru, že na základe týchto vyjadrení psychiatricky nevyplýva, že navrhovateľ nebol schopný chápať zmysel súdneho konania, prípadne vnímať a vyhodnocovať všetky súvislosti, ktoré s týmto súdnym konaním sú spojené. Uvedená skutočnosť nevyplývala ani z obsahu zápisníc o pojednávaní pred okresným súdom, na ktorých bol navrhovateľ účastný. Dokonca na túto skutočnosť nepoukázal ani okresný súd v uznesení o ustanovení opatrovníka navrhovateľovi, ten sa obmedzil iba na konštatovanie informácií z vyžiadaných lekárske správ.

Odvolačný súd tak dospel k záveru, že okresný súd aj v čase, keď nebolo uznesenie o ustanovení opatrovníka právoplatné a konal priamo s navrhovateľom, mohol vec prejednať a rozhodnúť. Nebolo zistené, že by navrhovateľ ako účastník nemohol vo veci pred súdom samostatne konať (§ 20 O.s.p.). Odvolačný súd preto napriek tomu, že uznesenie o ustanovení opatrovníka v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku nenadobudlo právoplatnosť a okresný súd vo veci konal, nepovažoval za takú vadu, ktorá by spôsobila nesprávnosť súdneho rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol odporca v celom rozsahu úspešný preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Ten si ich však v súlade s ust. 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, krajský súd mu preto ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolačný súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolačný súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)